

Lauridsen: Jeg forstaaer ikke, hvorledes noget Medlem af den gamle Opposition kan have lyst til at stemme for, at Penge skulle komme ind i Statskassen, uden at der i Forvejen enten ved Lov eller ved en foregaaende Forhandling, ved bindende Aftaler er truffet Bestemmelse om Anvendelsen. Da jeg erfarer fra det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds og fra flere Sider, at Vædringsforslaget under Nr. 1 vil komme først under Afstemning og eventuelt afstøre Afstemningen over det af det ærede Medlem for Børnholms Amts 1ste Valgkreds stillede Vædringsforslag, tager jeg det af mig optagne Forslag tilbage.

Formanden (Høgsbro): Forslaget under Nr. 1 er saaledes taget tilbage. Hvis ikke nogen optager det, er det bortfaldet. (Dphold.) Det er saaledes bortfaldet.

Lauridsen: Jeg skal da endnu kun gøre en Bemærkning nemlig den, at efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Finansminister, maa jeg opfatte det saaledes, at Konfortiet, med hvilket der er kontraheret, ikke vil vedstaa Kontrakten, hvis § 4 ikke vedtages. Hvis det er Meningen er Forholdet jo det, at Rigsdagen ved Vedtagelsen af § 4 har frastrevet sig enhver som helst Ret over nogen Konvertering af det Beløb, som der er omtalt og altsaa overlader til Finansministeriet at træffe en Overenskomst, som maasse kan være i høj Grad farlig og skadelig for Statskassen i et Tidrum af 20 Aar. Hvis denne Bestemmelse benyttes i sin formelle Ordtyd, vil jeg indrømme, at da vil det Konjortium, som har faaet denne Forretning, komme til at udføre en af de bedste Forretninger, som nogen Ginde er gjort i Kongeriget Danmark.

N. J. Larsen: Finansudvalget var i sin Helhed enig om at give sin Tilslutning til 20 Mill. Kr. Men deri laa ikke, at dets enkelte Medlemmer frastrev sig Ret til at virke for et større Laan, naar et saadant skulde vise sig muligt, og man i øvrigt fandt det ønskeligt. Hvis ikke Sagen var saaledes at forstaa, vilde det være høist mærkeligt, at det ærede Medlem af Udvalget, der er Forslagsstiller af det foreliggende Vædringsforslag, har været meget virksom for at faa Statslaanet sat op til 25 Millioner.

J. C. Christensen: Finansudvalgets Medlemmer vare enige om 20 Millioner uden noget som helst Forbehold hverken til den ene eller den anden Side; det vil Protokollen udvise, og det kunne de Herrer, som

siddede i Udvalget ogsaa bevidne. At et højere Statslaan var muligt, vidste vi i Forvejen, efter som Finansministeren kom og tilbød 30 Millioner, saa ingen kunde falde paa at tage Forbehold imod at gaa højere, hvis det var muligt, thi det var muligt paa det Tidspunkt. Alle Parter vare enige om at stemme for 20 Millioner, Finansministeren sluttede sig dertil, det er protokolleret, det er en Overenskomst, der staaer fast, det er sikkert nok. Det, der er kommet siden, er noget ganske andet. Sa vel, vi kunne tage 5 Millioner til, hvis vi kunne enes derom og enes om deres Anvendelse, men vi ere ikke bundne til at fylde 5 Mill. Kr. ind i Statskassen, naar vi ikke vide, hvad Pengene skulle bruges til, derom have vi ingen Overenskomster lavet.

Biem: Jeg vil gerne sige et Par Ord i Anledning af den Bemærkning, der faldd fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen), hvor han henviste til, at det Medlem, der har stillet Vædringsforslaget, altsaa jeg, har været meget virksomt til at faa Laanet op til 25 Mill. Kr. Det er fuldstændig rigtigt. I Finansudvalget var man fra alle Sider enig om at staa ved de 20 Mill. Kr., og saa var det mig, der Dagen efter rejste Spørgsmaalet, om vi ikke skulde se at faa 25 Mill., for saa vidt man kunde faa de 5 Millioner anvendte paa den Maade, at de bleve udlaanede til Kommunerne. Det er netop af den Grund, at jeg har stillet mit Vædringsforslag. Naar man nemlig staaer saaledes, at man ikke er sikker paa at faa Pengene til Kommunerne, men de mulig kunne blive liggende i Statskassen og blive, idet man henviser til § 3, benyttede til at ligge der, indtil de skulle benyttes som Udgifter til Jærnbaneanlæg, saa kan jeg ikke være med til dette. Kan man saa ikke enes om i Loven eller ad anden Vej paa den Maade at laane Pengene ud, maa man hellere gaa tilbage til de 20 Millioner.

N. J. Larsen: Til det ærede Medlem fra Ringløbing (J. C. Christensen) skal jeg kun sige dette, at hans fortsatte Snævenhed over, at det ikke er blevet til 20, men til 25 Millioner Kr., tydeligere end noget viser, i hvilken Grad det er Alvor med hans smukke Ord om, at der bør gøres noget alvorligt for at skaffe billige Penge til de befængte Kommuner.

J. C. Christensen: Her er ikke Tale om nogen Snævenhed, aldeles ikke! Jeg gaar villig med til de 5 Millioner, naar